

ขอติดตั้งประปา “เก่า-ใหม่” ค่าใช้จ่ายที่ควร “แตกต่าง”

โดยเรื่องมีอยู่ว่า นายจตุทาเทพได้ซื้อบ้านมาจากการขายทอดตลาดของธนาคารแห่งหนึ่ง ซึ่งเจ้าของบ้านเดิมได้ถูกการประปานครหลวงยกเลิกและยุบทะเบียนการใช้น้ำ รวมทั้ง ถอดมาตรวัดน้ำออกและหักเงินประกันไว้ เพราะค้างค่าน้ำประปาเกินระยะเวลาที่กำหนด

เมื่อจะเช่าอยู่ นายจตุทาเทพได้ยื่นเรื่องขอติดตั้งประปาในบ้านหลังดังกล่าว ซึ่งการประปานครหลวงได้ทำการตรวจสอบแล้วเห็นว่าเป็นการขอใช้สิทธิติดตั้งประปาใหม่ ไม่ใช่กรณีการขอติดตั้งประปาซ้ำจากผู้ใช้น้ำรายเดิม เนื่องจากการประปานครหลวงได้ออกกฎใหม่คือระเบียบการประปานครหลวงฉบับที่ 50 ว่าด้วยการติดตั้งประปา (พ.ศ. 2544) ซึ่งในข้อ 4.1 กำหนดว่า**การติดตั้งประปาใหม่** หมายความว่า การติดตั้งประปาสำหรับสถานที่หรืออาคารที่ไม่มีการติดตั้งประปามาก่อนหรือเคยมีการติดตั้งประปาแต่ขอยกเลิกการใช้น้ำหรือถูกงดจ่ายน้ำเกินระยะเวลาที่การประปานครหลวงกำหนด ประกอบกับคำสั่งการประปานครหลวงที่ 109/2554 เรื่องหลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่ายในการติดตั้งประปาใหม่ข้อ 1 ซึ่งกำหนดว่า กรณีที่ไม่ต้องวางท่อจ่ายน้ำให้คิดค่าใช้จ่ายในการวางท่อแยกเข้ามามาตรวัดน้ำที่มีความยาวไม่เกิน 20 เมตร ตามอัตราค่าใช้จ่ายแบบเหมาจ่าย

การประปานครหลวงจึงได้คำนวณค่าใช้จ่ายในการขอติดตั้งประปาของนายจตุทาเทพ เป็นแบบการติดตั้งประปาใหม่ในราคาเหมาจ่ายเป็นเงิน 6,000 บาท รวมเงินประกันการใช้น้ำและภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินทั้งสิ้น 7,020 บาท นายจตุทาเทพไม่เห็นด้วยกับหลักเกณฑ์การคิดค่าใช้จ่ายดังกล่าว เนื่องจากตนได้ขอติดตั้งประปาในบ้านซึ่งเคยมีการติดตั้งประปามาแล้ว จึงได้โต้แย้งการประปานครหลวงยังคงงัดเงื่อนไขตามเดิม

ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า การติดตั้งประปา แบบการติดตั้งประปาใหม่และแบบติดตั้งประปาซ้ำนั้น มีความแตกต่างกันตามลักษณะของงานที่จะต้องทำในการติดตั้ง และลักษณะของงานดังกล่าวย่อมเป็นตัวกำหนดให้มีการคิดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายจากประชาชนผู้ใช้บริการที่แตกต่างกันไปด้วย ความหมายของการติดตั้งประปาใหม่ จึง

ต้องเป็นการทำงานในลักษณะเปลี่ยนท่อหรือติดตั้งอุปกรณ์ใหม่ทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ แต่ไม่รวมไปถึงกรณีการทำงานติดตั้งอุปกรณ์บางส่วน

ดังนั้นบทบัญญัติตามข้อ 4.1 ของระเบียบการประปานครหลวงฉบับที่ 50 ในส่วนที่ว่า**การติดตั้งประปาใหม่** หมายความว่ารวมถึง การติดตั้งประปาสำหรับสถานที่หรืออาคารที่เคยมีการติดตั้งประปาแต่ขอยกเลิกการใช้น้ำหรือถูกงดจ่ายน้ำ จึงเป็นข้อกำหนดที่ไม่ถูกต้องตามลักษณะงานที่ต้องดำเนินการในการติดตั้งจริง เพราะในกรณีผู้ใช้น้ำเดิมไม่ชำระหนี้จนล่วงเลยกำหนดไปเป็นเวลานานและมาขอใช้น้ำอีก ก็เป็นเพียงเรื่องการเรียกร้องให้รับผิดชอบระหว่างการประปานครหลวงกับผู้ใช้น้ำรายเดิมเท่านั้น กรณีนี้จึงไม่ใช่ลักษณะของงานที่จะต้องทำในการติดตั้งประปาใหม่แต่อย่างใด

ฉะนั้น การเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการติดตั้งประปาในราคาเหมาจ่ายให้เหมือนกับกรณีการติดตั้งประปาใหม่ จึงไม่สอดคล้องกับค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริง เป็นการสร้างภาระเกินสมควรแก่นายจตุทาเทพ รวมทั้งผู้ขอใช้น้ำรายอื่นในลักษณะเดียวกัน ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาให้ยกเลิกระเบียบการประปานครหลวง ฉบับที่ 50 ข้อ 4.1 ในส่วนที่มีความหมายรวมถึงกรณีที่มีการขอใช้น้ำประปาแต่ลักษณะของการติดตั้งไม่ได้มีลักษณะเป็นการทำขึ้นใหม่หรือติดตั้งอุปกรณ์สำคัญเป็นส่วนใหญ่ และให้ยกเลิกคำสั่งการประปานครหลวงที่ 109/2554 ข้อ 1 ในส่วนที่กำหนดอัตราค่าใช้จ่ายเหมาจ่ายในกรณีใช้ท่อแยกเข้ามามาตรวัดน้ำที่มีความยาวไม่เกิน 20 เมตร (คดีหมายเลขแดงที่ อ.230/2553)

คดีนี้ศาลปกครองได้วางหลักในการปฏิบัติราชการที่ดีไว้สำหรับการติดตั้งประปา กล่าวคือการประปานครหลวงจะต้องคิดค่าใช้จ่ายในการติดตั้งประปาตามสภาพความเป็นจริงเพื่อความเป็นธรรมต่อประชาชนผู้ใช้น้ำและเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ของการใช้สิทธิทางศาลเพื่อปกป้องรักษาสิทธิของประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการกระทำของรัฐที่ไม่เป็นธรรมดังกล่าว ส่งผลให้การประปานครหลวงต้องเปลี่ยนแปลงการคิดค่าธรรมเนียมการติดตั้งประปาอย่างเป็นธรรม ซึ่งยังผลให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนจำนวนมากที่ต้องขอใช้น้ำในลักษณะเดียวกันกับนายจตุทาเทพอีกด้วย

ที่มา : *ครองธรรม ธรรมรัฐ*